

28e jaargang
nr. 292
kerst 2005 / januari 2006

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

HEI & WEI IS HET DORPSBLAD DOOR EN VOOR ALLE BLARICUMMERS EN IS EEN UITGAVE VAN DE STICHTING DORPSBLAD BLARICUM.

WAT HEEFT KERSTMIS MET GOD TE MAKEN?

Mensen hebben het vermogen om na te denken en te vragen naar het 'waarom' van al wat bestaat en gebeurt. Talloos zijn de antwoorden op die 'waarom'-vragen. Gelovige mensen zijn tot de overtuiging gekomen dat God het uiteindelijk antwoord is op het 'waarom' van alles.

Dat lijkt een makkelijk antwoord. En van de ene kant is dat ook zo, want zo kun je alles ophangen aan God. Je kunt hem overal de schuld van geven, je kunt hem overal dankbaar voor zijn. Van de andere kant is God niet iets of iemand die zich laat begrijpen. Ik weet niet of u wel eens een gladde bal, die net buiten je bereik is, uit het water hebt proberen te halen. Je reikt naar de bal, maar die draait net weer weg. Zo zou je ook het zoeken naar God kunnen voorstellen. Je zoekt hem, of haar, of het, en net als je denkt dat je God bereikt hebt, glijdt hij uit je bevattingsvermogen. En toch, als je hem zoekt, blijkt je hem al gevonden te hebben. En als je hem vindt, blijkt dat weer het begin van het zoeken. Dat is ons menselijk verlangen naar God. Er is echter in de geschiedenis van mensen ook een zoeken van God naar de mens. God zoekt mensen op. Dat kan soms een overweldigende ervaring zijn. God is echter ook voorzichtig met ons. Hij openbaart zich ook in het nabije, in het menselijke. Zo heeft God zich geopenbaard door Jezus van Nazareth. Hij straalt

de in woord en daad een God - nabij - heid uit. Zozeer dat men hem ging zien als de Christus, de Zoon van God. Hij sprak God aan als Vader. En hij wees de mensen erop dat God ons nabij is.

Hij is God - met - ons.

Terugkijkend op dat leven van Jezus realiseerde men zich dat ook Jezus klein en kwetsbaar is geweest. Stel je voor dat hem iets was overkomen, dan was de boodschap die hij had nooit tot bloei gekomen. Dan hadden we misschien nooit meer iets vernomen over God die ons nabij is. En in het verhaal over de geboorte van Jezus Christus, het kerstverhaal, klinkt dan ook de spanning door of het wel goed zou gaan. En gelukkig gaat het goed. Jezus groeit op en verkondigt ons de boodschap van Gods nabijheid bij ieder mens.

Het kerstverhaal is in West-Europa gekoppeld aan 25 december, een paar dagen na de zonnewende. De dagen zijn nog donker, maar zullen allengs langer worden. Dat is niet voor niets gedaan. In heldere dagen, in gelukkige tijden kun je makkelijk zonder God en kun je God ook makkelijk dankbaar zijn voor je leven. In donkere dagen, in moeilijke tijden is het veel moeilijker om Gods nabijheid te ervaren, terwijl je dan juist zo'n behoefte hebt aan iemand die om je geeft. Daarom is het goed om in die donkere tijd extra nadruk te leggen op God is nabij aan en in ieder mens. En we geven dan ook aandacht aan elkaar met Kerstmis. We geven om elkaar en daarmee, daarin en daardoor brengen iets van Gods nabijheid aan het licht.

Ik wens ons allen een Zalig Kerstfeest.

Cuno Lavaleije,
pastor van de RK Sint Vituskerk

PRETTIGE KERSTDAGEN EN EEN GELUKKIG NIEUWJAAR

S.B.

KERSTDINER

Soms krijg je in je leven zomaar iets aangereikt. Je moet, langer dan je wilt, herstellen van een operatie en iemand komt onverwacht langs met een ouderwetse fruitmand. Van de groenteboer in het Oude Dorp.

Nou ben ik geen fruit-typje, maar wat een prachtige kleuren! Ze stralen je toe zo onder het cellofaan: verse aardbeien, blauwe en witte druiven, noten, bananen, appels. En een voor mij onbekende oranje vrucht. Ik zoek in mijn *Handboek Ingrediënten* op wat voor vrucht het is en wat je ermee kunt doen. Een kaki. Pas als hij zacht is, is hij rijp. Ik leg hem terug en neem me voor om al het fruit, zoals bedoeld, zelf zorgvuldig op te eten. Twee stuks fruit per dag. Met aandacht. Dat gaat met vallen en opstaan, want met aandacht iets eten is niet eenvoudig. Het is een spirituele oefening.

Nog niet zolang geleden had ik in de ramsj een boekje gekocht over de spirituele betekenis van voedsel. Geschreven door een Amerikaanse boeddhist van joodse huize. Het gaat over de voorname plaats die voedsel in elke religie inneemt. Als bron van kracht voor het lichaam, als rustpunt voor de geest en als oefening in geven en ontvangen. Over de hele wereld. Want voedsel - ook een klein beetje - wil met zorg worden bereid, versierd en aangeboden. Waardoor het smaak krijgt. De smaak van de liefde.

Soms zijn er momenten om aan tafel samen te vieren en te denken. Kerst is

in de westerse samenleving zo'n moment. Het is bij uitstek hét feest van gezellig eten en drinken. De overdaad die wordt aangeboden in de schappen van de supermarkt, wekt de illusie dat er geen genoeg is. Dat het vooral om veel en om exquise gaat. Maar uiteindelijk gaat het bij de maaltijd met kerst als bij iedere maaltijd: om de liefde. Of u nu aan een uitgebreid diner zit met de hele familie, of tijdens de feestdagen grotendeels alleen aan tafel aanschuift, ik wens u toe dat u met aandacht eet. Omdat het eten met liefde is klaargemaakt. Dat proef je. Ook al bent u alleen.

Helma Ton, burgemeester

DE HERDERS

Omdat eenvoudigen verstaan wat door geen ingewikkeld zoeken noch lezen in geleerde boeken begrepen wordt of nagegaan,

Zijn herders toen in Uwen stal geknield en hebben U aanbeden: dit is tweeduizend jaar geleden en nog weet elk het overal.

Geen mensch heeft ooit hun naam gemeld, de rest van hun onschuldige leven is door geen wetenschap beschreven, wordt slechts aan kinderen verteld.

Anton van Duinkerken

Van de redactie

Voor u ligt het kerstnummer 2005. Net als in andere jaren zijn er geen interviews in opgenomen maar kerst- en eindejaarsverhalen. Sommige stukken zijn beschouwend van aard, andere geven persoonlijke ervaringen weer. Wilt u reageren op de inhoud? Dat kan. In afwijking van voorgaande jaren staan nu bij vrijwel alle stukken ook portretfoto's van de schrijvers. Dit is een persoonlijke 'touch'. Onze redacteurs stellen zich aan u voor. Het is ook een eerbetoon aan deze vrijwilligers die zich elk jaar weer met een niet aflatend enthousiasme en grote inzet wijden aan ons aller dorpsblad. Verder zijn er winterfoto's van ons mooie dorp. Een dorp van een unieke schoonheid. Een dorp om te behouden, te koesteren. Het jaar dat achter ons ligt is voor de wereld een rumoerig jaar geweest. Enerzijds met grote natuurrampen en toenemend geweld maar anderzijds met een groeiende solidariteit om hiertegen op te treden, te helpen. Waar het moet en waar het kan. Ongeacht geloof, afkomst en positie. Onverschilligheid neemt af. Betrokkenheid neemt toe. We horen steeds minder de opmerking: "Ach, laat maar zitten, daar kan je toch niets aan veranderen. Het maakt toch allemaal niets meer uit." Steeds vaker horen we: "Dit zou niet mogen. Daar kunnen we zelf wat aan doen. Ik wil meehelpen, ik doe met je mee. Zeg me, wat kan ik doen?" En dat is een goed teken. Betrokkenheid, mededogen. Doen. De redactie wenst u prettige feestdagen en een gelukkig en gezond nieuwjaar toe.

Sybert Blijdenstein

HEMEL

Als er meerdere hemelen bestaan dan zou ik het liefst naar de zevende willen gaan.

Peter van Elswijk

BESTE DORPSGENOTEN

Zo aan het eind van het jaar denk je altijd terug. Zoals jullie weten bestaat ons blad hei & wei al heel lang en als het aan ons ligt zal het nog heel lang bestaan. De huidige redactie en het bestuur hebben nu het stokje in handen, en zullen dat te zijner tijd weer doorgeven aan de volgende vrijwilligers, zoals ook velen dat voor ons hebben gedaan.

Soms vraag je je af hoe het komt dat al dit werk zo vanzelfsprekend en met plezier wordt verricht. Ik denk dat het onze manier van uitdrukken is dat we het zo naar ons zin hebben in ons dorp. Voor mij zijn er van die bijzondere momenten zoals zaterdagochtend naar de bakker, de slager en de groenteman met mijn twee zonen. Daar kom je altijd bekenden tegen en krijgen ze ook nog worst of een krentenbol. Of fietsen, eerst over de hei en dan door het oude dorp, en kijken naar de paarden, de ganzen en het varken. Als je uit Amsterdam komt, zoals in ons geval zeven jaar geleden, is het hier wel even anders en wennen. Het is naar Amsterdam maar twintig minuten rijden zonder file. Toch ga je er in de loop der jaren steeds minder naar terug. Want je maakt hier snel vrienden, en omdat je kleine kinderen

hebt en je elkaar op school ontmoet, gaat het nog sneller. Wat ook bij een kleine gemeenschap hoort is dat iedereen wat meer op elkaar let, wel een contrast als je altijd in grote steden hebt gewoond. Maar bovenal realiseer je je dat je wat jou betreft hier nooit meer weg hoeft en nu al, na slechts zeven jaar, al een hele band hebt opgebouwd met dit kleine dorp en haar aardige bewoners. Dit verklaart wellicht ook waarom zoveel mensen hier zijn opgegroeid en, na vele jaren ergens anders te hebben gewoond, toch weer terugkomen naar hun dorp. En allemaal lezen ze ons blad, zelfs de mensen die in verre landen wonen en die het zich laten toesturen om toch maar op de hoogte te blijven. Dat zijn voor ons de mooiste complimenten, zoals op de laatste redactievergadering bleek. Af en toe gaat het echter niet vanzelf goed, zoals met veel zaken in het leven. Zoals jullie hebben kunnen lezen in de vorige editie, is de voor ons zo belangrijke gemeentelijke advertentiebijdrage beëindigd per 1 november 2006, in het kader van brede bezuinigingen. Hierdoor had ons blad in de gevarenzone terecht kunnen komen. Thans kan ik melden dat het voortbestaan van ons blad voor een aanzienlijk deel lijkt te zijn verzekerd. Een belangrijke oplossing is dat hei & wei besparingen kan realiseren op de gemeentelijke publicaties, die nu aan het blad mogen toevallen. Ik wil graag jullie allen in ons dorp bedanken voor de grote en zo duidelijk uitgesproken steun aan hei & wei. Mede hierdoor realiseren we ons dat dit blad inderdaad van ons allen is, van de huidige én van de toekomstige bewoners van Blaricum.

Iedereen een gezellige kerst en een goed nieuwjaar gewenst!

Huub de Klerk
voorzitter Stichting Dorpsblad Blaricum

HOOFDSPONSORS EN SPONSORS

<p>Blaricum</p>	
<p>DORP MAKELAARS</p>	
<p>de heer R. Ton</p>	
<p>VOORMA EN WALCH MAKELAARS IN HET GOOI</p>	
<p>MOULIJN BOSSE & HUDDLESTON SLATER NOTARISSEN</p>	
<p>de Jong Strankinga Ronk</p>	
<p>Wester en Van der Bij MAKELAARS VAN GODES HUIZEN</p> <p>Torenlaan 12, Blaricum 035-5315300</p>	
<p>Rabobank</p>	<p>BLARICUMSE APOTHEEK</p>
<p>Merpatis</p>	<p>Van Gooische Huize Makelaardij o.z. Meentweg 27a Tel. 035-5380848</p>
<p>Fa. Wed. B. Vos</p>	<p>Vishandel Blaricum Meentweg 2 Blaricum Tel. 035-5383337</p>
<p>Fred van Sprang EDELSMID</p> <p>Schoolstraat 4 1261 EV Blaricum Tel. 035-5310820</p>	<p>WESTLAND KAAS Net iets lekkerder!</p> <p>IEDERE MAANDAGMIDDAG BIJ DE MUZIKTENT</p>
<p>RUST WAT CAFE - RESTAURANT</p> <p>IEDERE DAG GEOPEND VANAF 10.30 UUR</p>	<p>A2P Rustgevend en excellent beleggingsadvies</p> <p>E-mail: a2-p@hetnet.nl Tel.: 06-14992102 www.a2p.nu</p>
<p>Schapendrift 79 1261 HP Blaricum Tel. 035-538 32 86 Fax: 035-533 44 93 www.cafestaurantrustwat.nl</p>	<p>Oud Bussummerweg 35 1272 PF Huizen Telefoon (035) 694 24 17</p>

Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 035 531 18 39

**J. DE GOOIJER
AANNEMER**

NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

*Slender You®
Centre*

Torenlaan 12D, 1261 GD, Blaricum
035-5312703
www.slenderyou-blaricum.nl

Het café is de hele week geopend & op donderdag t/m zondag wordt voor u gekookt van 17.00 uur tot 21.30 uur. Bij mooi weer kunt u ook eten op ons zijterras.

Café d' Ouwe Tak
Hét café waar je óók kunt eten!
Eemnesserweg B13 Blaricum
035 - 5314300

Winkelcentrum de Balken

1000

Geen fratsen. Dat scheelt.

HVVEEN

Schilders- en wandafwerkingsbedrijf

Huizenweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 035 531 13 60

Mary Faber
SPECIALISTE HUIDVERZORGING

DORPSTRAAT 6A, BLARICUM TEL. 035-5389649

Alle medewerkers zijn gediplomeerd en geregistreerd. Aangesloten bij de ANBOS

Landtechniek stiny

Tandtechnisch Lab.

Zaterdag gesloten

Dwarslaan 10
1261 BB Blaricum
Tel. 035 531 17 23

**Stukadoorsbedrijf
W. SPAKMAN - BLARICUM v.o.f.**

- NIEUWBOUW
- VERBOUWINGEN
- RENOVATIE
- SIERPLEISTERS
- RESTAURATIE
- GEVEL-ISOLATIE
- STUCCO-ANTICO
- LIJSTWERKEN
- LEEHMSTUC

Koggewagen 9, 1261 KA Blaricum,
tel. 035-5257504, fax 035-5261779 mob. 06-22793245
spakman_blaricum@hotmail.com

**FH FEEP VAN DER HEIDEN
PUINRECYCLING B.V.**

- Handel in menggranulaat 0-40 met KOMO-keur BRL 2506
- Handel in grind, grond en zand
- Recycling bouw-, sloop- en bedrijfsafval

Tel.: (035) 5257453 / 5383620
Fax: (035) 5317625
Singel 3, 1261 XP Blaricum

**G. VOGEL
INTERIEURS**

Woensbergweg 2 1261 AP Blaricum
Tel. (035) 531 07 34 Fax (035) 538 02 66
(Graag na telefonische afspraak)

Speciaal adres voor:
Huisbrand Industrie
Centr. verwarming
Aanmaakmaterialen
Blokken
Stookolie voor centr. verwarming en huishaarden
BENZINE
Mengsmring
Motorolieën

BLARICUMSCHE BRANDSTOFFENHANDEL

FIRMA A. D. VOS

MIDDENWEG 15, TEL 035-538 32 46
MIDDENWEG 17, TEL 035-538 20 53
BLARICUM

Gemeente Blaricum

Bezoekadres	Gemeentehuis Torenlaan 50 1261 GE Blaricum Postbus 125 1260 AC Blaricum (035) 5399500	Fax	(035) 5317605	BEL-Gemeente-Cluster	Uitvoering van de werf afdeling Openbare Ruimte
E-mail	mail@blaricum.nl	Internet	www.blaricum.nl	Bezoekadres	Zuidersingel 2, Eemnes bezoek volgens afspraak
Postadres	Postbus 125 1260 AC Blaricum (035) 5399500	Openingstijden	Ma, di, do, vr., van 8.30 - 12.30 uur	Postadres	Postbus 125, 1260 AC Blaricum (035) 5399520 Fax (035) 5394055 mail@blaricum.nl
Telefoon	Het gemeentehuis is telefonisch bereikbaar van ma t/m do: 8.30 tot 17.00 uur en op vrijdag van 8.30 tot 12.30 uur.	Woensdag	13.30 tot 16.30 uur.	Telefoon	(035) 5399520 Fax (035) 5394055
		De afdeling Burgerzaken is tevens geopend op dinsdagavond van 18.00 tot 20.00 uur.		E-mail	Verbindingsweg 13, Blaricum (035) 5382345

GEMEENTE AGENDA

Gemeentehuis Nederheem:
December 2005:
- Raadsvergadering
22 december om 20.00 uur
Januari 2006:
- Cie I, Welzijn, Sport & Sociale Zaken
9 januari om 20.00 uur
- Cie II, Ruimtelijke Ordening en Beheer
10 januari om 20.00 uur
- Cie III Person., Financ. & Organisatie
11 januari om 20.00 uur
- Raadsvergadering
19 januari om 20.00 uur
Ophalen oud papier en karton:
Bezit u een blauwe container:
zie het schema van de G.A.D.

Heeft u nog geen blauwe container: wordt huis-aan-huis opgehaald op de 4^e woensdag v.d. maand, nl. 28 dec./25 jan. a.s. Vóór 9.00 uur 's ochtends aan de weg zetten. Wordt verzorgd door voetbalclub Allen Weerbaar.
Bij scholencomplex de Bijvanck staan nu bij de hoofdingang 4 blauwe papiercontainers. Op schooluren te gebruiken.
Klein chemisch afval / G.A.D.:
bij winkelcentrum De Balken elke 2^e dinsdag van de maand van 9.00 tot 9.30 uur, en bij **Scheidingsstation Huizen, Ambachtsweg.**
Geopend: dinsdag t/m vrijdag 8.30-12.30 uur en 13.00-16.30 uur, zaterdag 9.00-16.00 uur. 's Maandags gesloten.

KERSTGEDACHTE

Hoe komt het toch dat in de maand september bij de mensen een bepaalde onrust gaat ontstaan over het feit dat in de maand december het kerstfeest weer gevierd gaat worden? De handel en de middenstand heeft alles al gepland en de juiste inkopen gedaan die bij dat kerstfeest blijken te passen. In de redactievergadering van hei & wei begint de eindredacteur al te roepen: "Wat is het thema voor het kerstnummer van dit jaar?"
Want het zal weer een bijzonder nummer moeten worden, dat bij de lezers de goede sfeer van het kerstfeest zal doen leven! Alsof niet elk nummer van iedere jaargang van hei & wei toch probeert om bij de Blaricumse bevolking een goede sfeer te scheppen door te schrijven over de mensen en de gebeurtenissen in het dorp. Ja maar..... Kerstmis is toch altijd nog een heel bijzonder iets. Brengt het niet wat licht in donkere dagen en spreken en denken we niet meer dan anders over vrede op aarde? Bij het kerstfeest verwachten we dan ook wel iets meer dan gewoonlijk. Kerstmis is immers het feest van een goede stemming en van een echte sfeer die ons een beetje meer dan anders tot bezinning wil brengen. Daarom zal iedere bijdrage aan het kerstnummer wat dieper moeten graven.
We zullen ons moeten bezinnen op wat er met de kerstversiering, de cadeaus, het eten en drinken en vrolijk zijn feitelijk wordt bedoeld. Daarbij zal dan tussen alles door het geboorteverhaal van het

Kind van Bethlehem moeten blijven klinken, opdat het niet als een oude geschiedenis van lang geleden wordt gezien en ervaren. Aan deze bijdrage aan het kerstnummer van hei & wei is dan ook wat meer dan gewone aandacht besteed om zo bij te dragen aan een goed en misschien ook wel een gezegend kerstfeest voor allen die dit lezen.

Jan Willems

EEN BIJZONDER DORP

Blaricum, ons sprookjesachtige mooie dorp in het groen. Met zijn gemêleerde bevolking waarin alle geledingen vertegenwoordigd zijn: de boeren die het dorp een landelijk aanzien geven, de kunstenaars die het kleuren en de welgestelden die met hun villa's in de royale tuinen allure bieden aan de 'Parel van het Gooi'.

Daarnaast al die mensen die op een minder uitgesproken wijze het cement vormen van onze leefgemeenschap en er wonen, werken en liefhebben. Zij beminnen niet alleen hun dierbaren. Bij velen van hen strekt die emotie zich ook uit tot deze plek waar zij korter of langer geleden zijn neergestreken: door geboorte, toevallige omstandigheden of bewuste keuze. Want behalve de uiterlijke kenmerken zijn alle voorwaarden voor een harmonieuze leefomgeving hier vertegenwoordigd: een veelheid aan cultuur, gevoelens van verantwoordelijkheid voor elkaar en betrokkenheid bij het dorpsleven. Waardoor Blaricum geen reële afspiegeling van de Nederlandse samenleving genoemd kan worden. Het is een bijzonder dorp!

Bijzonder! Maar op 21 september moesten vertegenwoordigers van groeperingen, die staan voor die cultuur, verantwoordelijkheid en betrokkenheid, op het gemeentehuis de raad overtuigen van het feit dat de aangekondigde bezuinigingen voor hun respectievelijke organisaties desastreus zouden zijn: de bibliotheek, Versa, en hei en wei. De bibliotheek zou zich gedwongen zien de schoolprojecten te staken. Een verarming voor kinderen die thuis niet vanzelfsprekend met boeken in aanraking komen. Dat komt ook in Blaricum nog voor. Het lidmaatschapsbedrag zou ook voor de inwoners van Laren en Huizen verhoogd moeten worden. Een tikje beschamend dat dit veroorzaakt

wordt door de gemeente met een relatief hoog aantal zeer welgestelden onder zijn bevolking.

Versa is een organisatie voor algemeen maatschappelijk werk. Het naar behoren kunnen laten functioneren van deze stichting betekent dat wij als gemeenschap verantwoordelijkheid willen dragen voor hen die het, om wat voor redenen dan ook, minder goed getroffen hebben. Doorgevoerde bezuinigingen met als gevolg inlevering van het toch al gering aantal uren levert echter een situatie die de medewerkers niet meer werkbaar achten. Hulpzoekenden, die ook Blaricum onder zijn inwoners telt, zijn in dat geval voor ondersteuning afhankelijk van andere gemeenten, de toevallige niet-professionele goedwillendheid van de omgeving of van particuliere initiatieven.

Hei en wei, kroniek van ons dorp. Redactie en bestuur bestaan uit vrijwilligers die de gevoelens van betrokkenheid bij het dorps wel en wee uit willen dragen en versterken. Bedreiging van de voortzetting van dit al tientallen jaren bestaande instituut is weliswaar minder schrijnend dan voor Versa, maar tekenend voor onze huidige samenleving waarin veel gereduceerd wordt tot dat wat strikt noodzakelijk is.

De landelijke regelgeving en de kortingen op subsidies dwingen alle gemeentelijke bestuursapparaten zich te bezinnen op maatregelen die ook voor hen zelf eigenlijk onaanvaardbaar zijn. Wijsheid bij het maken van keuzes is een belangrijke vereiste en onze gemeente is zich haar verantwoordelijkheid goed bewust. De aangekondigde maatregelen zijn deels bijgesteld. Dat deze overwogen en voor het overgrote resterende deel uitgevoerd moesten worden is bedroevend. Het zal in 2006 in financieel opzicht weer beter gaan in Nederland, zo luidt de verwachting. Verarming lijkt echter de prijs te zijn die ook wij in ons 'rijke', bijzondere dorp in het nieuwe jaar moeten gaan betalen!

Ina Schaafsma

HEMELSE VREDE

Kaftans, djellaba's, burka's en chadors. Veel westerlingen worden onrustig en wantrouwig als ze medemensen in die kleren in hun straten en in hun winkels zien. Kledij uit het Midden-Oosten en Noord-Afrika. Tulbanden, kaffiyeh's met igals, lange jurken, óók voor mannen. Vreemd en onbekend en alleen daarom al beangstigend. Maar met kerst mogen ze even. Elk jaar weer. Dan spelen kinderen in die kleren 'herdertjes' die bij nachte lagen, naar een eeuwenoud verhaal van de evangelist Lukas. De schrijver van dat verhaal was een jood uit het Palestina van negentiende eeuwen geleden. Hij leefde in een tijd dat dromen van vrede net zo actueel was als nu. Want een westerse macht had met veel geweld zijn tempel verwoest en Jeruzalem met de grond gelijk gemaakt. Te klein voor vergelding, dat volkje van hem. Zoals zoveel volken nu. Ze dromen van vrede, maar dan van een vrede die niet ten koste van anderen met geweld wordt afgedwongen. Dat is een vrede waartoe mensen blijkbaar niet in staat zijn, een vrede die dus uit de hemel af moet komen. Lukas vertelt over de herders van het Israël van toen, de pastors van Gods volk, die de geestelijke leiding hadden. In de pikdonkere nacht over hun velden hoorden ze plotseling een hemels koor zingen: "Eer in de hemel aan de Eeuwige macht over alle machten; vrede voor mensen die Hem behagen." Het teken van die vrede vonden ze in een voederbak. Het was een mensenkind door Maria op straat geworpen, bij de beesten af. Geinig verhaal, dat van Lukas. Vol 'gein', vol genade. Zo'n vrede wens ik ook u, lieve lezer. Die vrede begint met vertrouwen in uw hart dat het allemaal goed komt, juist zonder geweld. En die komt als je je eigen angsten hebt bedwongen.

Ds. Arjen Breukelaar / Laren (interim predikant Prot. Gem. Blar.)

**AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.**

Bestrating - riolering - grondwerk en sloopwerken

Singel 3 - Blaricum - Tel.: 035 5383620 / 5389372

ABN-AMRO De bank

De bank voor betalen • De bank voor sparen • De bank voor lenen • De bank voor beleggen.

M. SIEGERS

In- en Verkoop klokken - barometers meubelen en schilderijen

M. Siegers

Dorpsstraat 1
1261 ET Blaricum
Tel.: 035 538 20 76

Open:
Woensdag t/m zaterdag
10.30-17.00 uur

ANTIEK EN KUNST

de Jong Strankinga Ronk
MAKELAARS MET KIJK OP DE TOEKOMST

Hilversum	Bussum	Blaricum
Oude-Engweg 15	Stationsplein 3	Dorpsstraat 3a
Tel. 035 6213743	Tel. 035 694 29 51	Tel. 035 538 22 88

Onze kantoren zijn zaterdag geopend van 9.30 tot 15.00 uur.

**Smederij
B. v.d. Bergh**

Tuin- en parkmachines
Tractoren
Smederij werkzaamheden
Landbouwwerktuigen

Brinklaan 8-10
1261 ER Blaricum
Tel. (035) 531 66 33

WONDEREN BESTAAN!?

Je kunt in wonderen geloven of niet. Feit is dat iedereen in zijn leven wel eens zoiets wonderbaarlijks heeft meegemaakt dat je mond ervan openvalt.

Zo vertelden Jennie en Klaas, een bevriend echtpaar, mij het volgende verhaal. Ze hadden besloten de kerstdagen niet thuis door te brengen. Lekker op vakantie naar de warmte, een beetje sportief (ze golfden graag) en naar een sfeervol hotel dat aandacht besteedde aan de feestdagen. Na veel zoekwerk in reisgidsen, boekten ze een 10-daagse reis naar Zuid-Spanje, in een aardig hotelletje en dichtbij een golfbaan. Op 23 december arriveerden zij in het hotel, waar midden in de hal een schitterend versierde kerstboom en in de hoek een levensgrote kerststal stond. Precies de sfeer die ze hoopten te vinden. Ze werden naar hun kamer gebracht, waar op een tafeltje een klein minikerstboompje stond. Daarnaast, bovenop de hotelgids, een lijstje met kerkadressen en aanvangstijden van de kerkdiensten tijdens de kerstdagen. Verrast waren ze en ze besloten gelijk dat ze naar de nachtmis zouden gaan.

En zo gebeurde het. Wat later, op die eerste zonnige kerstdag, aten ze op hun gemak een uitgebreid kerstontbijt en reden daarna naar de golfbaan.

Ze betaalden hun fee en sloegen af op de eerste tee. Na een paar holes bleek dat Klaas zijn dag niet had. Voortdurend sloeg hij zijn balletje in het hoge gras, water, of de zandbak. Dat kostte veel tijd en op een

zeker moment verscheen er achter hen op de baan een jong stel. Nu zijn de regels bij het golfen zo, dat als achter je aankomende personen te dichtbij komen je deze mensen door moet laten. Je stopt dan je eigen spel totdat ze voorbij zijn. Dus Klaas gebarde naar de twee andere mensen dat zij hun reglementaire voorrang zouden krijgen. Tot zijn verbazing echter kwam het stel op hen toe gewandeld en zei de man: "Mijn naam is Piet Jansen en dit is mijn vrouw Joke. Wat zou u ervan vinden als we een 4 bal gingen spelen dus met z'n vieren doorspelen?" Klaas en Jennie vonden het een goed idee en opgevoerd vervolgden ze hun spel. Tijdens het slaan en wandelen ontstonden er geanimeerde gesprekken en na een paar holes vroeg Piet aan Klaas waar hij woonde. Klaas zei: "Ik woon in Soest maar ik ben een geboren en rasechte Amsterdammer." "Oh, wat leuk," zei Piet. "Dat ben ik ook en ik woon er nog steeds."

Ze speelden verder en het werd steeds gezelliger. Klaas kreeg wat meer grip op het spel en ze spraken af de tweede kerstdag met elkaar te gaan dineren. Bij de negende hole zei Piet ineens: "Waar ergens in Amsterdam ben jij geboren?"

"In Zuid", zei Klaas. "Verhiep, ik ook," zei Piet. "Geweldig," zei Klaas. "En in welke straat?" vroeg Piet weer. "In de Van Ostadestraat." "Nee, hè," riep Piet "Ik ook. En op welk nummer?" "Op 27," zei Klaas zachtjes. En geloof het of niet, uiteindelijk bleken beiden mannen op hetzelfde adres in dezelfde bedstee in Amsterdam geboren te zijn. Alleen Piet 15 jaar later dan Klaas. En dat klopte precies, want Klaas ouders waren vijf jaar na zijn geboorte verhuisd naar een grotere woning. U begrijpt dat ze er tijdens het gezamenlijk kerstdiner niet over uitgepraat raakten. Over het wonderbaarlijke van twee mensen die elkaar in den vreemde ontmoeten, om te ontdekken dat ze in hetzelfde huis geboren zijn. En dat ook nog eens op de dag waarop ruim 2000 jaar geleden die andere geboorte plaatsvond, nl. de geboorte van Christus.

Conny Rector

WAAROM BRACHT KERSTMIS EEN OORLOG TOT STILSTAND?

Omdat de Duitse militaire autoriteiten de kracht van de kerstgeest onder hun soldaten hadden onderschat. Toen de Engelse en Duitse troepen in december 1914 aan weerszijden van een smalle strook land in Europa tegenover elkaar stonden, naderde er een koude kerstavond.

De toestanden in de loopgraven waren vreselijk. Er werd onafgebroken geschoten en het lawaai was oorverdovend. De Engelse officieren hadden nauwelijks voorbereidingen getroffen voor een kerstviering. Ze hadden het bevel gehad door te vechten alsof het een dag als alle andere was. Het enige dat hun vermoeide troepen konden doen was wat takjes hulst vergaren als zielige herinneringen aan de feestelijkheden zoals ze wisten dat die thuis plaatshadden. De Duitsers waren veel beter georganiseerd. Ze stuurden ware kerstmaaltijden en kerstboompjes naar het front. Het was hun bedoeling de troepen aan te moedigen nog harder te vechten. Hun zorgvuldige planning had echter het tegenovergestelde effect. Hun gebaar maakte de soldaten niet loyaler jegens hun vaderland, het bracht zelfs een einde aan het vechten. De gewone Duitse soldaat had namelijk helemaal niets tegen de gewone Engelse soldaat, of andersom. Ze probeerden beiden de ander te doden alleen omdat dat bevolen was door hun generaals.

Het zien van hun kerstboompjes was teveel voor de sentimentele Duitsers. Op kerstavond versierden ze deze zo goed mogelijk en zetten ze op de borstweringen van hun loopgraven. Om middernacht staakten ze het vuren en begonnen kerstliederen te zingen. Sommigen waren er zelfs in geslaagd muziekinstrumenten voor de begeleiding te vinden.

De verkleumde, in hun loopgraven weggedoken Engelse troepen waren geschrokken en verbaasd over de akelige stilte

gevolgd door de klanken van het 'Stille Nacht'. Ze keken voorzichtig over de rand van de loopgraaf en zagen tot hun stomme verbazing dat de Duitsers hun schuilplaatsen hadden verlaten en stil in het niemandsland stonden. Nerveus voegden de Engelse troepen zich bij hen en er ontstond een onverwachte wapenstilstand. De soldaten van beide legers zongen de hele nacht door. Terwijl de uren verstrekten, begonnen ze bijzondere geschenken uit te wisselen. De Duitsers gaven sigaren en worst. De Engelsen boden hun sigaretten en plumpudding aan. Doodsvijanden schudden elkaar de hand en omhelsden elkaar zelfs. Ze lieten elkaar foto's van hun gezinnen zien. Ze waren voor even alle gedachten aan vechten vergeten. De volgende ochtend, op de eerste kerstdag, kon men vanuit de Duitse loopgraven "Vrolijk kerstfeest, Tommy" horen roepen.

Toen gebeurde er iets heel opmerkelijks. Engeland en Duitsland spraken een middenlijn af en bestreden elkaar in wat de meest bizarre voetbalwedstrijd in de geschiedenis moet zijn geweest. Op een gegeven moment vuurde een Duitse soldaat per ongeluk zijn geweer af en bood de Engelse soldaten meteen schriftelijk zijn excuses aan. Jammer genoeg duurde de magie van Kerstmis niet lang. De militaire leiders waren woedend over deze onverwachte vrede en gaven met spoed orders uit dat vriendelijkheid jegens de vijand voortaan met de dood bestraft zou worden. Omdat de kans door je eigen kant te worden doodgeschoten daardoor groter werd dan de kans door de vijand te worden geveld, keerden de jonge mannen terug in hun loopgraven en begonnen elkaar weer aan flarden te schieten.

Op sommige plaatsen aan het front zou de informele wapenstilstand twee dagen of een week en op één plaats zelfs zes weken hebben geduurd. De meeste troepen staakten het vuren echter alleen tijdens de eerste kerstdag. Toch werd het zo duidelijk dat de diepe gevoelens die bij Kerstmis horen zelfs in staat bleken de menselijke waanzin van de oorlog te doorbreken, al was het maar voor een paar uur.

EEN PLEK

Als ik de laatste keer richting Eemnes rijd, om afscheid te nemen van 'De Boerderij', blijkt de doorgang naar Eemnes geblokkeerd te zijn. De omtrekkende beweging, via de A27 naar de Meentweg, geeft uitstel om te wennen aan een vreemd gevoel. Vorig jaar was 'De Boerderij' nog dichtgegroeid met kilometerslange spinnenwebben.

Muizen en andere fauna hadden ongevraagd hun intrek genomen in 'De Boerderij'. De boer was gestorven, de deel stond leeg, het rook er muf, de ramen waren ondoorzichtig, kachels stonden wat doelloos voor zich uit te staren....

Opeens was hij er, de Nieuwetijdsboer, die als antikraak het pand tot zijn beschikking kreeg. Hij bekommerde zich niet om spin of muis. Hij keerde de grote stad zijn rug toe en strekte zijn benen behaaglijk uit onder een oude deur op enkele, wankel schragen. De enorme vrijheid, de weilanden en het uitspansel wonnen het van de desolate staat waarin 'De Boerderij' verkeerde. Al gauw verschenen er feeën in het gastvrije huis. Ze wreven de ramen schoon en beroerden de muren met penseel en verf. De boer kocht zich klompen, een overall en wat kippen, die samen met de achtergebleven schapen en geiten in de schuren woonden. Soms kwam je er voor rust of las je een boek. Er ontstond een discussie of een gesprek. Je bakte oliebolletjes of een appeltaart.....

Als ik de A27 verlaat, denk ik aan de voorbije zomer toen we nog perensap dronken onder de appelboom. Op de dijk, met aan de ene kant uitgestrekte weilanden achter een lint van forse eikenbomen, ontdek je in de verte een reusachtige beukenboom, waarvan je verwacht dat die de weg verspert, maar als je dichterbij komt, blijkt dat er achter die enorme beuk, zo'n zelfde boom staat en daarachter nog een en nog een...

Als een repeterende breuk staan tien reusachtige beukenbomen verrassend op een rij.

Zachtjes ruisen hun herfstbladeren in de wind alsof ze mij toefluisteren: "Hierachter heerste geen afgunst, hier kon je samengaan in verscheidenheid."

'De Boerderij, zijn voordeur klemt.... Een rij dikke bomen, Een woning, een plek. Twee houten palen bepalen het hek Met zijn laaghangend dak stoffig en oud. Zijn schuren zijn leeg, is 't net of hij rouwt, Op de deel is het koud, de achterdeur klemt.'

Eemnes, 19 november 2000
Hennie Lamaker

S.B.

GEEN EENZAME KERST!

Als je ouder wordt en alleen komt te staan wordt er vaak zo rond Kerstmis gedacht: "Dat zal wel een eenzame kerst voor hem worden." Maar niets is minder waar. Je moet er zelf mee om kunnen gaan. In die dagen juist aan de goede dingen denken, die in jouw leven zijn gebeurd en nog gebeuren. Eenzaamheid is iets dat je zelf niet over je heen moet laten komen.

Elk jaar is Kerstmis weer anders. Toch is er dat warme gevoel van vroeger. Als kind

was het een feest om op kerstavond met elkaar naar de kerk te gaan. Daar stond dan weer die grote boom met echte kaarsjes. En dan na de dienst weer door de sneeuw naar huis. Zelfs in de oorlogsjaren was er een warme sfeer onder elkaar en werd met elkaar kerst gevierd....

Jaren ben ik door mijn werk niet meer thuis geweest met kerst en was dan meestal gedurende die tijd in de tropen. Het was daar wel even wennen om de sfeer en de warmte van thuis niet mee te maken. En in die tijd was het niet zo gemakkelijk als nu om van zo ver weg te bellen naar huis. Ik ben nu al weer jaren terug en maak er zelf een rustige tijd van. Ik weet zeker dat er familie en vrienden langs zullen komen en ik ook uitgenodigd zal worden. Ik laat het allemaal gebeuren en zal er ten volle van genieten. Ik wens een ieder goede kerst en een voorspoedig 2006.

Rob Tammerijn

Vandaag is de eerste dag van de rest van je leven.

Dale Carnegie

OUD EN NIEUW

Sinds 1575 wordt in Nederland Nieuwjaar op 1 januari gevierd. Voor die tijd waren er verscheidene aanvangsdata in gebruik en heerste er een complete verwarring. Het schijnt dat de oorspronkelijke inwoners van onze streken geen vaste kalender bezaten en het midwinterfeest vierden vanaf de dag die zij voor de kortste van de jaarcyclus hielden tot aan de dag waarop de zon definitief herboren leek.

Oud en Nieuw werd destijds gevierd met samenzang, maskerades, maaltijden, heilwensen, optochten en vuren. Bij dit alles werd heel veel lawaai gemaakt om de geestenschare te verjagen dan wel gunstig te stemmen, en er werd heel veel gedronken, zodat er vaak hele vechtpartijen waren. Waar de burgerij in die tijd het meest hinder van had was het zg. nieuwjaarszingen, een vorm van schooien. De armen trokken dan langs de huizen om 'den luiden iets af te eisen of af te nemen.' Men drong soms zelfs de huizen ongevraagd binnen en men deed zich tegoed aan alles wat eetbaar was. Hierdoor werd aan het zg. 'gezang' definitief een einde gemaakt. Maar er moest wel een andere vorm voor gevonden worden. Lantaarnopstekers, askarrenmannen, doodgravers, klokkenluiders en veel van dit soort mensen mochten nu met zelfgemaakte heilwensen langs de deuren om ze te verkopen: fooien dus. Daarvan is het geven van een fooi aan de huidige krantenbezorgers overgebleven. De schoolkinderen leerden dergelijke heilwensen van papier ook maken op school, maar speciaal voor hun ouders en familie (onze kerstkaarten dus). In de kleine steden en dorpen zijn nu nog allerlei oude gebruiken in ere, zoals bijvoorbeeld in Friesland en Groningen. Het is geraden om op de laatste dag van het jaar alle landbouwgereedschappen op te bergen, want alles wat men buiten vindt wordt meegenomen. Als het licht wordt mist de boer zijn spullen, maar vindt ze na een paar dagen, soms drie dorpen verder weer terug, die dan op de gekste plekken verstopt zijn, bijvoorbeeld emmers, hoog in de palen gehesen. Is men niet geliefd in het dorp, pas dan maar op, want die plagerijen zijn vaak niet mis en soms vies.

Door de vele beperkingen op straat vierde men het liever huiselijker. Zo ontstonden het ganzenborden en halma met de hele familie en kennissen samen, met oliebolletjes. En uit vuren ontstond het huidige vuurwerk, maar ook een beetje aan banden gelegd.

A.K.

S.B.

